

39. Åda, Vagnhärads sn, Hölebo hd.

Pl. 26.

Litteratur: D 8vo 29; Dybeck, Runa fol. I, 47, teckn. pl. 11, nr 8; Boije, Sv. forn.m.för. tidskr. V, 143.

Ristningen befinner sig på en utskjutande, bakåtlutande bergvägg på nö. sidan av Åda allé vid vägen från landsvägen till Åda, nnö. om Sö. 36 Trosa bro på andra sidan om vägen. Runristningen befinner sig på den del av bergväggen, som skjuter längst fram mot vägen, »väl utan de djupa och svåra remnor», säger Dybeck, »denna i allmänhet eger, men thyvärr öfverfull af smärre sprickor och ojämnheter, af hvilka runristaren än dragit fördel, än, åter, och det beklagligen nog, ofta hindrats att göra sig tydlig».

Ristningen börjar 1,13 m från marken, dess höjd är 1,22 m, bredden 1,45 m, slingans bredd 8—10 cm.

»Denna ristning», anmärker Boije, »har en ornamentik — det egendomliga djuret — som synes höra hemma på norra mälard stranden med utlöpare på Sela ön och i Enhörna.» Jfr Sö. 18 Hölö.

Sedan ormens stjärt korsat kroppen något t. v. om ristningens mitt nedtill, börjar inskriften med kolon och 1—7 **hermopr**; på **h** är h. övre bistaven smal, den v. övre går vinkelrätt ut från staven; i 4 **m** är v. bistaven smal och utgår 1,5 cm ovan den högra över ett mycket gropigt ställe; 5 **o** är $\neq$. Efter **brupur : sin :** står 34 **h**, varpå slingan korsas av begynnelseslingan, som därpå måhända äger ett platt ormhuvud. Efter korsningen finns först en lucka av 22 cm, i vilken säkert slutet av 34 **h[an]** har funnits, och därpå bistav till 37, **l** eller h. bistaven till **t**, vilketdera kan ej avgöras, då runan för övrigt är borta. Av 38 är staven tydlig, t. h. därom synes liksom **4** med övre staven krökt åt vänster, vilket med staven torde hava bildat ett **r** av samma form som 3. I fortsättningen av stjärtslingan, sedan den gått under begynnelseslingan, stå 39—41 **ukn** och efter en åter korsande slinga 42—44 **ipi**, vari 42 **i** måste vara fel för **a**. Slutet av inskriften finns på ormens hals framför 1—7, först kolon och så h. bistaven till 45 **a**, som synes tydligt ristad; runans övriga delar utgöras däremot av fåror, som annars icke skulle tagas för ristade. Därpå stå 46—47 **lf**, ehuru icke mycket framträdande och slutligen på andra sidan en korsande slinga 48—52 : **lanti :**. Det mesta av denna läsning är funnet redan av Dybeck, Runa fol. I, 47.

Inskriften är följande:

: **hermopr : lit : hakua : at : barkuip : brupur : sin : h[an] trukn:pi :** På ormens hals: : **a lf : lanti :**

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Översättning: Härmod lät hugga efter Bergvid, sin broder. Han drunknade i Livland.

40. Västerljungs kyrka, Hölebo hd.

Pl. 10: B. 781.

Litteratur: R. 781; L. 857.

I L. 857 anges stenens läge vara sv. kyrkohörnet, enligt måtten i B. 781 har stenen, som nu är borta, varit 2,44 m lång, högst 63 cm bred.

Ristningen utgör en bildteckning utan runor, upptill ett par personer, av vilka den ene håller den andre om livet, förmodligen under brottnig, därunder ett ornament av egendomlig beskaffenhet, som dock ser ut att tillhöra runtiden.